

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 259/2013/EU,

annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013,

päätöksen N:o 574/2007/EY muuttamisesta ulkorajarahaston yhteisrahoitusosuuden korottamiseksi tiettyjen rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien jäsenvaltioiden osalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 77 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 574/2007/EY ⁽²⁾ perustetaan ulkorajarahasto vuosiksi 2007–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa, ja siinä säädetään erilaisista unionin yhteisrahoitusosuuksista kyseisestä rahastosta tuettaville toimille.
- (2) Ennennäkemätön maailmanlaajuinen finanssikriisi ja talouden laskusuhdanne ovat vahingoittaneet vakavalla tavalla talouskasvua ja rahoitusvakautta sekä heikentäneet huomattavasti useiden jäsenvaltioiden rahoituksellisia, taloudellisia ja sosiaalisia olosuhteita. Joissakin jäsenvaltioissa on tai uhkaa olla erityisesti rahoitusvakauteen ja talouden vakauteen liittyviä vakavia vaikeuksia, mikä on kasvattanut tai voi kasvattaa niiden talouksien alijäämää ja velkaantuneisuutta ja on uhka kansainvälisen talous- ja rahoitustilanteen valmiiksi heikentämälle talouskasvulle.
- (3) Vaikka finanssikriisin kielteisten vaikutusten torjumiseksi on jo toteutettu merkittäviä toimia, kriisin vaikutukset tuntuvat laajalti reaalityaloudessa, työmarkkinoilla ja koko yhteiskunnassa. Kansallisiin rahoitusvaroihin kohdistuu entistä enemmän paineita, joiden lievittämiseksi olisi toteutettava nopeasti lisätoimenpiteitä käyttämällä unionin rahoitusta mahdollisimman laajasti ja tehokkaasti.
- (4) Järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille 18 päivänä helmikuuta

2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 332/2002 ⁽³⁾ mukaan neuvosto voi myöntää keskipitkän ajan tukea jäsenvaltiolle, joka ei ole ottanut euroa käyttöön ja jolla on maksutasetta koskevia vaikeuksia tai jota tällaiset vaikeudet vakavasti uhkaavat.

- (5) Romanielle myönnettiin tällaista rahoitustukea yhteisön keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämisestä Romanielle 6 päivänä toukokuuta 2009 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2009/459/EY ⁽⁴⁾.
- (6) Ecofin-neuvoston 9–10 päivänä toukokuuta 2010 antamien päätelmien mukaisesti neuvosto hyväksyi kattavan toimenpidepaketin, johon kuuluvat Euroopan rahoitusvakautusmekanismista 11 päivänä toukokuuta 2010 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 407/2010 ⁽⁵⁾ ja Euroopan rahoitusvakausväline, joka perustettiin euroalueen jäsenvaltioiden toimesta 7 päivänä kesäkuuta 2010, jotta voitaisiin antaa rahoitustukea euroalueen jäsenvaltioille, joille on aiheutunut vaikeuksia poikkeuksellisista olosuhteista, joihin ne eivät voi vaikuttaa, ja näin turvata rahoitusvakaus koko euroalueella ja sen jäsenvaltioissa.
- (7) Irlannille myönnettiin rahoitustukea Euroopan rahoitusvakautusmekanismista neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2011/77/EU ⁽⁶⁾ ja Portugalille neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2011/344/EU ⁽⁷⁾. Ne ovat saaneet varoja myös Euroopan rahoitusvakausvälineestä.
- (8) Kreikan kanssa tehtiin 8 päivänä toukokuuta 2010 lainanantajien välinen sopimus ja lainajärjestelysopimus, jotka tulivat voimaan 11 päivänä toukokuuta 2010 muodostaen ensimmäisen Kreikkaa koskevan rahoitustukiohjelman. Euroalueen jäsenvaltioiden valtiovarainministerit keskeyttivät 12 päivänä maaliskuuta 2012 tämän ensimmäisen rahoitustukiohjelman ja hyväksyivät Kreikalle toisen rahoitustukiohjelman. Päätettiin, että toinen ohjelma rahoitettaisiin Euroopan rahoitusvakausvälineellä, jonka varoista maksettaisiin myös ensimmäisestä ohjelmasta euroalueen maksettavaksi jäänyt rahamäärä.
- (9) Euroalueen jäsenvaltioiden valtionvarainministerit allekirjoittivat 2 päivänä helmikuuta 2012 sopimuksen Euroopan vakausmekanismin perustamisesta. Kyseinen sopimus on jatkoa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 136 artiklan muuttamisesta niitä jäsenvaltioita koskevaa vakausmekanismia varten, joiden rahayksikkö

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. helmikuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 25. helmikuuta 2013.

⁽²⁾ EUVL L 144, 6.6.2007, s. 22.

⁽³⁾ EYVL L 53, 23.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 150, 13.6.2009, s. 8.

⁽⁵⁾ EUVL L 118, 12.5.2010, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 30, 4.2.2011, s. 34.

⁽⁷⁾ EUVL L 159, 17.6.2011, s. 88.

on euro, 25 päivänä maaliskuuta 2011 annetun Euroopan neuvoston päätökselle 2011/199/EU⁽¹⁾. Kyseisen sopimuksen mukaan Euroopan vakausmekanismi on euroalueen jäsenvaltioiden ensisijainen rahoitustuen lähde sen voimaantulosta alkaen eli 8 päivästä lokakuuta 2012. Näin ollen tässä päätöksessä olisi otettava Euroopan vakausmekanismi huomioon.

- (10) Eurooppa-neuvosto suhtautui 23 ja 24 päivänä kesäkuuta 2011 antamissaan päätelmissä myönteisesti komission aikomukseen tehostaa Kreikan lainaohjelman ja unionin varojen välistä synergiaa ja tuki pyrkimyksiä lisätä Kreikan valmiuksia käyttää sen unionilta saamia varoja kasvun ja työllisyyden lisäämiseen siirtämällä painopistettä uudelleen kilpailukyyn parantamiseen ja uusien työpaikkojen luomiseen. Se piti myönteisenä ja tuki myös sitä, että komissio valmistelee yhdessä jäsenvaltioiden kanssa Kreikalle annettavaa teknistä apua koskevan kokonaisvaltaisen ohjelman. Tässä päätöksessä säädetyt, päätökseen N:o 574/2007/EY tehtävät muutokset tukevat pyrkimyksiä tehostaa synergiaa.
- (11) Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä 11 päivänä heinäkuuta 2006 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1083/2006⁽²⁾ muutettiin poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1311/2011⁽³⁾, jotta rakennerahastojen ja koheesiorahaston puitteissa sovellettavaa yhteisrahoitusosuutta voitaisiin nostaa sellaisten jäsenvaltioiden osalta, joilla on vakavia rahoitusvakauteen liittyviä vaikeuksia. Näiden jäsenvaltioiden osalta hyväksyttiin vastaava lähestymistapa Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston puitteissa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muuttamisesta tiettyjen rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien jäsenvaltioiden varainhoitoa koskevien tiettyjen säännösten osalta 19 päivänä joulukuuta 2011 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1312/2011⁽⁴⁾, ja Euroopan kalatalousrahaston puitteissa Euroopan kalatalousrahastosta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 muuttamisesta eräiden rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien jäsenvaltioiden varainhoitoa koskevien tiettyjen säännösten osalta 19 päivänä huhtikuuta 2012 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 387/2012⁽⁵⁾. Näitä jäsenvaltioita olisi tuettava myös osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa vuosiksi 2007–2013 perustettujen neljän rahaston, eli ulkorajarahaston, Euroopan paluurahaston, Euroopan pakolaisrahaston ja eurooppalaisen rahaston kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista varten, jäljempänä 'rahastot', puitteissa.
- (12) Rahastot ovat keskeisiä välineitä, kun jäsenvaltioita autetaan vastaamaan maahanmuutto-, turvapaikka- ja ulkoraja-asioita koskeviin merkittäviin haasteisiin kuten unionin

kokonaisvaltaisen maahanmuuttopolitiikan kehittämiseen niin, että parannetaan unionin kilpailukykyä ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta, ja Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän luomiseen.

- (13) Jotta Euroopan unionin rahoituksen hallinnointi maahanmuutto-, turvapaikka- ja ulkoraja-asioissa olisi helpompaa ja jotta kyseistä rahoitusta olisi paremmin saatavilla rahastojen puitteissa sovittujen jäsenvaltioiden vuotuisten ohjelmien täytäntöönpanoon, unionin yhteisrahoitusosuutta rahastoista on, väliaikaisesti ja vuosien 2014–2020 ohjelmakautteen puuttumatta, syytä korottaa vakavista rahoitusvakausvaikeuksista kärsivien jäsenvaltioiden osalta määrällä, joka ylittää tällä hetkellä sovellettavat yhteisrahoitusosuudet 20 prosenttiyksiköllä. Tämä tarkoittaa, että rahastojen vuosittainen perussäästöjen mukainen kansallinen määräraha säilyy muuttumattomana, mutta kansallista yhteisrahoitusosuutta pienennetään vastaavasti. Käynnissä olevia vuotuisia ohjelmia on tarkistettava unionin korotetun yhteisrahoitusosuuden soveltamisesta johdettujen muutosten huomioon ottamiseksi.
- (14) Jäsenvaltion, joka haluaa hyötyä korotetusta yhteisrahoitusosuudesta, olisi toimitettava komissiolle vuotuisen ohjelmansa luonnoksen tai tarkistetun luonnoksen mukana kirjallinen lausunto. Lausunnossaan kyseisen jäsenvaltion olisi viitattava asiaanomaiseen neuvoston päätökseen tai muuhun päätökseen, jonka nojalla se on oikeutettu unionin korotettuun yhteisrahoitusosuuteen.
- (15) Kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden ennennäkemätön kriisi ja talouden laskusuhdanne ovat vahingoittaneet vakavasti usean jäsenvaltion rahoitusvakautta. Koska koko talouteen kohdistuvien vaikutusten torjumiseksi on ryhdyttävä nopeasti toimiin, tämän päätöksen olisi tultava voimaan mahdollisimman pian.
- (16) Päätöstä N:o 574/2007/EY olisi näin ollen muutettava.
- (17) Islannin ja Norjan osalta tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisessä sopimuksessa viimeksi mainittujen osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen⁽⁶⁾ ja jotka kuuluvat tietyistä mainitun sopimuksen yksityiskohdista soveltamisäännöistä tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY⁽⁷⁾ 1 artiklan A ja B kohdassa tarkoitettuun alaan.
- (18) Sveitsin osalta tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä

⁽¹⁾ EUVL L 91, 6.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽³⁾ EUVL L 337, 20.12.2011, s. 5.

⁽⁴⁾ EUVL L 339, 21.12.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 129, 16.5.2012, s. 7.

⁽⁶⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁷⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.

sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ⁽¹⁾ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan A ja B kohdassa, tarkasteltuna yhdessä neuvoston päätöksen 2008/146/EY ⁽²⁾ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.

- (19) Liechtensteinin osalta tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisessä pöytäkirjassa Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ⁽³⁾ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan A ja B kohdassa, tarkasteltuna yhdessä neuvoston päätöksen 2011/350/EU ⁽⁴⁾ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.
- (20) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen hyväksymiseen, päätös ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan. Koska tällä päätöksellä kehitetään Schengenin säännöstöä, Tanska päättää mainitun pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on hyväksynyt tämän päätöksen, saat- taako se päätöksen osaksi kansallista lainsäädäntöään.
- (21) Tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY ⁽⁵⁾ mukaisesti; Yhdistynyt kuningaskunta ei sen vuoksi osallistu tämän päätöksen hyväksymiseen, päätös ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kunin- gaskuntaan.
- (22) Tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön mää- räyksiin 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY ⁽⁶⁾ mukaisesti; Irlanti ei sen vuoksi osallistu tämän päätöksen hyväksymiseen, päätös ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutokset päätökseen N:o 574/2007/EY

Korvataan päätöksen N:o 574/2007/EY 16 artiklan 4 kohta seuraavasti:

(1) EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.
 (2) EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1.
 (3) EUVL L 160, 18.6.2011, p. 21.
 (4) EUVL L 160, 18.6.2011, s. 19.
 (5) EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43.
 (6) EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20.

"4. Unionin rahoitusosuus 4 artiklassa tarkoitetuista jäsen- valtioissa toteutettavista hankkeista voi olla enintään 50 pro- senttia yksittäisen toimen kokonaiskustannuksista.

Unionin rahoitusosuus voidaan korottaa 75 prosenttiin, jos hankkeet koskevat 20 artiklassa tarkoitetuissa strategisis- sa suuntaviivoissa määriteltyjä painopisteitä.

Unionin rahoitusosuus korotetaan 75 prosenttiin koheesiora- hastosta tukea saavissa jäsenvaltioissa.

Unionin rahoitusosuutta voidaan korottaa 20 prosenttiyksik- köä jäsenvaltion osalta edellyttäen, että se täyttää yhden seu- raavista ehdoista toimittaessaan vuosittaisen ohjelman luon- noksen tämän päätöksen 23 artiklan 3 kohdan mukaisesti tai vuosittaisen ohjelman tarkistetun luonnoksen komission pää- töksen 2008/456/EY ^(*) 23 artiklan mukaisesti:

- sen saataville on asetettu keskipitkän ajan rahoitustukea neuvoston asetuksen (EY) N:o 332/2002 ^(**) mukaisesti;
- sen saataville on asetettu rahoitustukea neuvoston asetuk- sen (EU) N:o 407/2010 ^(***) mukaisesti tai euroalueen toiset jäsenvaltiot ovat asettaneet sen saataville rahoitus- tukea ennen 13 päivää toukokuuta 2010; tai
- sen saataville on asetettu rahoitustukea Euroopan rahoi- tusvakausvälineen perustamisesta tehdyn hallitustenväli- sen sopimuksen tai Euroopan vakausmekanismin perus- tamisesta tehdyn sopimuksen mukaisesti.

Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle vuo- sittaisen ohjelmansa luonnoksen tai tarkistetun luonnoksen mukana kirjallinen lausunto, jossa se vahvistaa täyttävänsä jonkin neljännen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoite- tuista ehdoista.

Hankkeen yhteisrahoitusta voidaan jatkaa korotetulla tasolla riippumatta siitä, täytyykö mikään neljännen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista ehdoista vielä kyseisen vuo- sittaisen ohjelman täytäntöönpanon aikana.

(*) EUVL L 167, 27.6.2008, s. 1.

(**) EYVL L 53, 23.2.2002, s. 1.

(***) EUVL L 118, 12.5.2010, s. 1."

2 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

*3 artikla***Osoitus**

Tämä päätös on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 13 päivänä maaliskuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. CREIGHTON
